par. 160.

16. Lartakse kewadil elajad esimest korda laudast wälja, karjarmaale minemisek, sür pannakse enne seda mir taht sugune rauast riist lauda ukse alla, millest kariloomad üleartuma peawad, selle pääle antakse loomadele soola ja leiba; see olla igasuguse äparduse ära keelamiseks ja hoida kariloomad terwed kui raud. —:—

17. Kelle käsi teretamisel kinda sees; see kaotada enese lamba õnne ära. —:—

Wirkab meerterahwas heina kuhja loomise alguse kuhja lawasse paar sületäit heinu, olla tema lambal kaksi vinastalled; teeb se da sama naerterahwas, olla tema lambal kaksik utetalled. —:— Hobu ojas, meesmaas, kott küla koerte käes, Lass kula lartekäes, kanik küla karjarte käes. Üteldakse hooletu 20mal märtsil 1891. Auupaklikult: J. Karus:

par. 161.

Wiljandi liknast. Saatnud Friedr. Kuhlbars

Saadud: 1889 Den 7. Jan.

№ 1. (1x)

Lätsi orgu omatsile,
Mäe pääle pähkenile,
Pan~~dse~~ni helme kiwi otsa,
Kaala kirjä kannu otsa,
5. Seeni tulli waras warikust,
Kiwi meesi kuusikust,
Warast helme kiwi otsast,
Kaala kirjä kannu otsast.
Naksi minäjä minemä
10. Üle nurme nuttaten,
Üle õue ~~kolluden~~.
Kes mull' wasta tulenes?
Emä mull' wasta tulenes.
Mes sa ikket tüttarlatsi?
15. Mes mä ikke emäkene:
Lätsi orgu ~~orgu~~ omatsile,
Mäe pääle pähkenile,
Pan~~dse~~ni helme kiwi otsa,
Kaala kirjä kannu otsa.